

Bjelašnica - BiH

04.03.2011. - 06.03.2011.

Bjelašnica je raj za sve ljubitelje prirode, sporta i rekreacije. Nalazi se 30km jugoistočno od Sarajeva. Okružena je sa zapada Prenjom i Čvrstnicom a sa južne strane Visočicom i Treskavicom. Istočno od Bjelašnice nalazi se Jahorina, a severno sarajevsaka dolina. Na istočnoj strani Bjelašnice nalazi se poznati olimpijski skijaški centar gde su održane XIV Zimske olimpijske igre. Uobičajeni pristup planini, za planinare i mnogobrojne ljubitelje prirode, je sa severne strane iz Pazarića koji se nalazi na magistralnom putu Sarajevo-Mostar. Upravo se sa severne strane nalaze planinarski domovi (Podgradina, Stanari, Sitnik, Javornik i dr.). Na najvišem vrhu Bjelašnice (2067m) nalazi se meteorološka opservatorija. Pored ovog, najpoznatiji vrhovi Bjelašnice su Krvavac (2062m.), Velika i Mala Vlahinja (2056m.), Veliki strug (2026m.) i drugi. Blelašnički plato je kraškog tiopa sa mnogobrojnim vrtačama i jezerima. Vremenske neprilike su veoma česte pa je vremenska prognoza nepredvidljiva. Planina se nepreporučuje neiskusnim planinarima bez obzira što je izvanredno prekrivena markiranim stazama. Istoimeno planinarsko društvo svake godine organizuje akciju početkom marta, pod nazivom Bjelašnički dani..

Krenuli smo u petak naveče ka Sarajevu. Uz kratka zadržavanja, po potrebi, stigli smo ranije od predviđenog vremena. Gledali smo buđenje Sarajeva uz jutarnju kafu i burek na Bašaršiji. Nakon kraće pauze nastavljamo ka Babinom dolu na Bjelašnici. Sa nama je Feđa po zadatku društva. Ispred Maršala, kako se naziva luksuzni hotel, stižemo oko 8h. Maglovito vreme nije puno obećavalo. Pristižu i planinari iz Konjuha. Krenuli smo skijaškom stazom u koloni.

Priprema za uspon

Čekamo na polazak

Damir na celu kolone

Na početku kolone je Damir izvanredan poznavalac Bjelašnice.

Nakon sat vremena izlazimo iz maglenog mora. Sunce i snežna belina su nagrada za upornost. Niko se nije nadao ovakom vremenu. Postoje više staza ka vrhu, mi smo izabrali najmanje strmu i najdužu-kroz Kolijevku. Na kraju šumovitog dela pojavio se vrh Bjelašnice sa prepoznatljivim obeležjima nekadašnje olimpijade.

Lepo vreme je izmamilo i najmlađe početnike skijanja koji su prava atrakcija svima.

Isplovili smo iz maglenog mora

Trebević

Završni deo uspona je strm i zaleđen. Lagano napredujemo ka vrhu i sačekujemo se u meteorološkoj stanici. Ljubazni domaćini dočekaše nas vrućim čajem.

Još malo pa smo na vrhu

Sećanje na Olimpijadu

Zastave na vrhu

Obiđosmo i spomen obeležje nastradalim planinarima iz Zemuna 1962god.

Spomenik nastradalim planinarima

Ponovo smo na vrhu i polako se vraćamo, sada drugom skijaškom stazom, na početak skijališta. Upravo su i skijaši završili sa skijanjem. Autobusom se dovezosmo da Velikog polja i uskim zaleđenim putem dođosmo do Džamije, mesta gde smo ostavili autobus. Uhvati nas i prvi mrak. Dalje nastavljamo pešice do Hrasničkog stana gde je bilo obezbeđeno spavanje. Planinarski dom je skromnog kapaciteta ali se nekako napakovasmo za spavanje. Naveče pesma i druženje.

Zabava u domu

Hrasnicki stan

Sutradan skijaši odlaze na skijanje, a ostali planinari dočekaše planinare Bjelašnice na dnevno druženje. Trbalo je doživeti raspevanu atmosferu i roštiljijadu koju nam prirediše naši stari prijatelji. I kad bi najlepše, a mi krenusmo ka našem autobusu. Nekako smo uspjeli da se isčupamo iz zasneženog Igmana. Vreme smo proćerdali gurajući autobus. Kratko se zadržavamo na Baščaršiji uz slatkiše i nadaleko poznare sarajevske ćevape. U Beograd smo stigli oko 24h.

Vođa, izveštaj i fotografije: [Vladisav Matković](#), PD Pobeda